

1989.04.03.

- 83 -

Rádiófigyelő
Szolgálati használatra

Emlékhelyet 1956
kivégzett hőseinek

SZER
München, 1989. április 3.
Magyar híradó

Miközben Magyarországon folytatódik az 1956-os forradalom kivégzett hőseinek exhumálása, Grósz Károly vasárnap a budapesti rádióban bejelentette, hogy Nagy Imrét várhatóan nem fogják politikailag rehabilitálni, és úgy vélte, hogy Pozsgay Imre elhamarkodottan minősítette népfelkelésnek 1956-ot. Tehát a főtitkár ismét bebizonyította, hogy az MSZMP ellenzéki párt, nevezetesen a népakarat ellen cselekszik, és amíg a hivatalos közvéleménykutatásokon megkérdezett állampolgárok többsége is Nagy Imre rehabilitálása, illetve a népfelkelés meghatározása mellett foglalt állást.

Műsorainkban már ismertettük Inconnu független művészeti csoport felhívását az 1956-os forradalom és szabadságharc nemzeti, emlék- és sírkertje létrehozásának erkölcsi, anyagi támogatására. Molnár Tamástól, az Inconnu tagjától kérdezem telefonon: milyen fogadtatásra talált a kezdeményezés?

- Mielőtt válaszolnák a kérdésre, megköszönném a Szabad Európa Rádió munkatársainak azt a nagyfokú segítséget, amellyel támogatták munkánkat.

Március 16-ikán röpitettük a hírt szerte a világba - és többek között a magyar tömegtájékoztatás felé is -, hogy a nemzeti sírkert és emlékhely létrehozására egy pályázati felhívást írtunk ki, és várjuk a támogatásokat a magyar és a külföldi közvéleménytől. Mind a mai napig nem került be a magyar hivatalos sajtóba ez a felhívás. Az MTI egyszerűen nem jelezte vissza, miért nem foglalkozik a kérdéssel. Ez is bizonyítja, hogy a magyar tömegtájékoztatás ugyanúgy egy kézben van, mint ahogy eddig.

Nagyon jó volt, és jóelső volt hallani, hogy az ország különböző részeiből magánemberek csatlakoztak felhívásunkhoz. A különböző szervezetek, köztük az SZDSZ budapesti VII. kerületi csoportja és vallási szervezetek vagy akár orvosi testületek is küldtek adományokat csakúgy, mint magánszemélyek, például kisnyugdíjasok, akik 100-500 forintot küldtek el erre a célra. De nagyszerű volt hallani, hogy a budapesti egyetemek közül többen visszajelezték, hogy a hallgatóktól egy forintjával a diákságtól gyűjtik a pénzt erre a célra.

1989.04.03.

- 84 -

Rádiófigyelő
Szolgálati használatra

Úgy gondolom, hogy ez nagyon jól mutatja azt a nemzeti érzést, amely a mai napig fellelhető a magyar társadalomban 1956 kapcsán. Azt a történelmi folytonosságot, amely egy élő folyamat a magyar társadalom szemléletében.

- Ugye 350 kopjafa felállítását tervezitek a rákoskeresztúri Köztemető 301-es parcellájában? Változtat-e az eredeti elképzelésen az, hogy megkezdték 1956 kivégzett hőseinek exhumálását?

- Igen, jelen pillanatban is folynak az exhumálási munkák. Erről mi is csak annyit tudunk, amennyit a barátaink, a volt 1956-os elítéltek, és amennyit a sajtó közöl velünk, hiszen a 301-es parcella rendőrkordonnal körbe van zárva, és nem lehet megközelíteni.

A terveink nem változtak. Lényegében korlátot mindössze az anyagi föltételek szabhatnak. Néhány nap alatt a múlt héten 63 ezer forint gyűlt össze, de reméljük, hogy ez a 300 ezer forint, amely a kopjafák előkészítéséhez és megfaragásához szükséges, napokon belül összegyűlik. A fát megrendeltük egy dunántúli erdészettől, és lényegében a hónap végén neki tudunk látni a munkának, hogyha ez a pénzösszeg összejön.

Az eredeti tervekhez ragaszkodunk. Mi arra kaptunk megbízatást a Történelmi Igazságtétel Bizottságtól és a Politikai Foglyok Szövetségétől, valamint a mártírok hozzátartozóitól, hogy valamennyi 1956-os kivégzettnek készítsük el az emlékművét. Ez nem azonos a jövőre felállítandó központi emlékművel. Ez mindössze a sírhantókat jelölné, az ott elhunytak emlékének állítana kegyeleti jelet. Ez lényegében nem változott, és a csoportunk álláspontja sem változott a kérdésben, hiszen - mint ahogy bizonyos reformkommunista körökben most szét akarják választani a Nagy Imre temetést és a Nagy Imre csoportot az 56-os felkelők tömegétől -, mi úgy gondoljuk, hogy ezt nem lehet megtenni, hiszen ez egy népi felkelés volt, népi forradalom volt és szabadságharc, amelyben ugyanolyan tisztelet és dicsőség illeti meg azokat, akik egyszerű, névtelen módon az utcán harcoltak és estek el a magyar forradalom ügyéért.

- Köszönöm szépen a beszélgetést! +++
gj/mr

-.-